

Coordonator: Andreea STROE

GÂNDURI DE COPIL

Editat de **Editura Neverland**.
Copyright © 2014, **Editura Neverland**.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin
Editurii Neverland.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată
*fără acordul scris al **Editurii Neverland***.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Gânduri de copil / coord.: Angela Stroe. - București :
Neverland, 2014

ISBN 978-606-8390-33-8

I. Stroe, Angela (coord.)

821.135.1-93-1

REDACȚIE:	tel.: 0733.672.111
	e-mail: editura@neverland.ro
DEPARTAMENTUL	telefon: 021.314.93.15; 0726.990.184
DISTRIBUȚIE:	tel./fax: 021.314.93.16
	e-mail: distributie@neverland.ro

COORDONATOR:
ANDREEA STROE

GÂNDURI DE COPIL



ADEVĂR SAU MINCIUNĂ?

Popa Ioana Alexandra

Aceasta este o întrebare pe care toata lumea și-o pune atunci când cineva îi povestește ceva ce nu pare real.

Pur și simplu, lumea are nevoie de dovezi care să specifice clar acest aspect.

Dar lumea stă la locul ei și nu se ceartă cu acei oameni.

Mi se întâmplă și mie de multe ori, chiar cu prietenii mei cei mai apropiați.

Atunci când familia ta te mai minte, tu trebuie să știi că fac uneori asta spre binele tău.

Să mergi cu capul sus dacă lumea nu te crede de ceva anume, căci tu știi adevărul și el va triumfa în orice situație, oricât de dificilă ar fi ea.

Pur și simplu, așa este viața noastră, a oamenilor.

Ba mințim, ba spunem adevărul.

În situații mai grave eu le recomand tuturor să spună mereu adevărul!

Pur și simplu, așa suntem noi, cu bune și cu rele.

CARTEA - IZVOR DE BUCURII

Claudia Cîrstoiu

Cartea este o tainică grădină cu multe jocuri minunate.

Dezlegând aceste jocuri, ni se deschid tainele cunoașterii și învățăm să fim mai înțelepți, mai buni și mai înțelegători.

Cărțile ne sunt prieteni statornici, iar poveștile lor ne luminează căile întunecate ale necunoscutului. Citind mereu, descoperim cheia de aur care deschide căile cunoașterii și cărțile să comunice între ele. Așa ajungem să călătorim în lumea fermecătoare a lui Bubico, un cățeluș amuzant din opera „Bubico”, să fii un iepuraș fricos din povestea „Fricosul”, să cauți prin toată țara după o greșeală de ortografie din povestea „Se caută o greșeală”, să fii o tânără prințesă alungată de castel, cum i s-a întâmplat fetiței din povestea „Sarea în bucate”, să cauți prin toată lumea cine este cel mai puternic de pe pământ, cum i s-a întâmplat unui prieten de-al meu și veți afla dacă citiți povestea „Cine este cel mai puternic de pe pământ” sau să te trezești în Ajunul Anului Nou cu o căprioară și patru iepurași, cum a pățit-o un băiat din povestea „O noapte de iarnă”.

Aceste personaje ne învață cât de frumos este să fii înțelept, să ajuți pe cei din jur, să îngrijești animale sau să trăiești în lumea prințeselor.

Cartea este cel mai bun prieten al meu, deoarece din ea am învățat cât de frumoasă este lumea care ne încojoară și cât de multe lucruri mai avem de învățat de la această lume de basm care nu se mai termină.

CARTEA, PRIETENA MEA

Bran Alexandru Ionuț

Era o zi frumoasă de vară. Eu citeam o carte. Mă simțeam de parcă aș fi avut un prieten lângă mine.

Era o carte scrisă de Ion Creangă, în care existau cuvinte și expresii necunoscute pentru mine, dar datorită stilului de povestire reușeam sa le înțeleg. Cât înaintăm în cititul cărți, povestea devenea și mai interesantă. Citeam, și în mintea mea jucam rolul personajului principal al povestiri, amuzându-mă de zor.

Cărțile scrise de Ion Creangă îmi plac în mod deosebit, deoarece scriitorul povestește întâmplările și păteniile lui din copilărie.

Dacă aș scrie o carte, la fel aș face și eu, deoarece copilăria este cel mai frumos moment al vieții.

Am terminat de citit și mi-am dat seama că într-adevăr cartea este un prieten adevărat, atât acum, în copilărie, cât mai ales peste ani și ani, când vom avea nevoie și mai mare de ea.

CARTEA, PRIETENA MEA

Nioață Alexandra

Cartea este unul dintre cele mai dragi obiecte din lume. Ea mă învață să scriu și să citesc. În ea găsesc cuvinte și expresii foarte interesante.

Fiecare carte are povestea ei. Diferite personaje te învață multe lucruri interesante și bune în viață.

Fără carte n-ar fi viața colorată, n-am învăța nimic, n-am avea imaginație.

Odată, am visat că vorbeam cu o carte:

– Bună, eu sunt abecedarul și te voi învăța cum să scrii și să citești, spune cartea.

– Abia aștept să învăț! am zis eu.

– Ei, bine. Și eu abia aștept să te învăț lucruri interesante, importanteși frumoase.

Nu zise bine cartea ce îmi dorea să spună, că m-a și trezit mama să mă pregătească pentru școală.

Acest vis i l-am povestit mamei și ea mi-a zis că sigur o să-mi placă cartea.

Eu din acest vis am înțeles că dacă „N-ai carte, n-ai parte”.

VISUL COPILULUI ÎN PĂDURE

Pitropu Andrei

Era o zi de iarnă.Codruț , un băiețel de șase ani se plimba cu bunicul lui prin pădure.Bunicul său îi spunea povești nemuritoare. Se făcu seară, iar ei se întoarseră acasă, unde familia îi întâmpina cu brațele deschise .

Când toți se culcară, Codruț , ieși din casă și se duse în locul povestirii . Luna era pe cer, Codruț își amintea perfect drumul..... pe lângă izvor ,după bătrânul stejar, mergi la dreapta și ai ajuns în lumea basmelor, unde toți sunt fericiți, unde sunt copaci de caramel și unde, dacă șoptești ceva în scorbura unui copac, primești sute de daruri, cel puțin așa credea el.

În cele din urmă, la căsuța bunicilor, izbucni panica, deoarece Codruț nu era de găsit.Însă bunicul său bănuia unde putea fi. Într-un suflet, bunicul era acolo , îl luă și se întoarseră acasă. Dar Codruț nu apucase să își pună dorința.

Astfel visul copilului pieri în pădure !

MAGIE DE CULORI

Lărgeanu Sânziana Maria

Parcă niciodată toamna nu a fost atât de interesantă și de colorată, ca zilele trecute, când mă plimbam prin parc.

Natura era plină de culoare: de la galbenul-auriu al frunzelor care încă se țineau de ramurile copacilor, până la nuanțele de maro ale covorului de frunze care capitulasera în fața toamnei: cărămiziu, arămiu, ruginiu, pământiu.

Peste toate adia un vânt, nu foarte rece, dar care prevestea sosirea, mult prea timpurie, a anotimpului rece.

Azurul cerului era acum plin de pete mari, amenințătoare, de cenușiu și de plumburiu. Păsărelele nu-l mai brăzdau, găzele nu mai roiau sub căldura soarelui.

Atmosfera devenise tristă, dar purta, totuși, cu ea, promisiunea viitoarei primăveri.